

ŽONG

9. ČÍSLO/RÍJEN/2019

„ROZDÍL MEZI PRVNÍ A DRUHOU LIGOU JE
OBROVSKÝ.“ **IVO TÁBORSKÝ**

„TY HRÁČE JSEM ZNAL JEN Z FIFY.“
DAVID ŠTÍPEK

„VŠE SE ZLOMÍ, JAKMILE BUDEME
NA OLYMPIÁDĚ.“ **OZU MOREIRA**

V POLSKU NADE VŠEMI!

FRANTIŠEK PLACH

MÓDNÍ POLICIE

ŠÁRKY PEKOVÉ

Milan Lalkovič a Erik Pačinda

TÉMA: TALENTY SOUČASNOSTI

Instagram Facebook Twitter @zonglczsk

ÚVODNÍ SLOVO

Zdroj: www.dynamocb.cz

Milí čtenáři, už jsme se nemohli dočkat, až vyjde další číslo magazínu Žongl. V něm se dočtete o největších talentech současnosti, jakými jsou Kai Havertz, Jadon Sancho, ale nejen to, čeká vás toho mnohem víc. Jako vždy jsme pro vás připravili zajímavé rozhovory z českého i slovenského rybníčku. Najdete zde interview s bývalým plzeňským fotbalistou hájícím barvy Sokolova Davidem Štípkem. O rozdílu mezi druhou a první ligou se rozprávěl zkušený budějovický fotbalista Ivo Táborský a vyzpovídali jsme také nejlepšího brankáře polské ligy Františka Placha. Nezapomněli jsme ani na plážový a ženský fotbal, kde si čas na rozhovor pro nás udělala mladá fotbalistka působící v USA Antonie Stárová a zkušený plážový fotbalista Ozu Moreira, jehož jméno má v tomto sportu zvuk. Rozprávěl se o plážovém fotbale v Japonsku a o budoucnosti tohoto sportu. A co móda? Umějí se fotbalisté stylově obléknout? To se dozvíte v rubrice Módní policie Šárky Pekové. Známa fotbalová vlogerka a influencerka tentokrát zhodnotila outfit Milana Lalkoviče a Erika Pačindy. Máte se na co těšit!

My se fotbalem bavíme, bavte se s námi!

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://fb.com/zonglczsk)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://ig.com/zonglczsk)

TWITTER: [TWITTER.COM/ZONGLCZSK](https://twitter.com/zonglczsk)

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS

SOCIÁLNÍ SÍŤE: MARTIN HANIAK (INSTAGRAM), TOMÁŠ HOVANEČ (TWITTER)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, DAVID SUDA, DOMINIK REINIŠ, LUKÁŠ MARCINKO, VÁCLAV NOVÁK, JIŘÍ KOTAŠKA, PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, PETR PEŠEK, ANDREJ PÚCHLY, BORIS PNÁČEK, TOMÁŠ DUCHEK, ERIK HORVÁT, JAKUB ZAHEJSKÝ, LUCIA SVOREŇOVÁ, TOMÁŠ VAVERA

MÓDNÍ POLICIE: ŠÁRKA PEKOVÁ

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI? OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

KAI HAVERTZ - NADĚJE NĚMECKÉHO FOTBALU

NOVÝ LAMPARD A DROGBA?

DAVID ŠTÍPEK:

„Ty hráče jsem znal jen z Fify.“

JADON SANCHO NENÍ PANZA

IVO TÁBORSKÝ:

„Rozdíl mezi první a druhou ligou je obrovský.“

MATOUŠKOVO GÓLOBRANÍ

FRANTIŠEK PLACH:

V Polsku nade všemi!

11 ŽONGLŮ: MATĚJ KOUBEK

VINÍCIUS JUNIOR

MÓDNÍ POLICIE ŠÁRKY PEKOVÉ

MILAN LALKOVIČ vs ERIK PAČINDA

ANTONIE STÁROVÁ:

„Vše tady funguje na vysoké úrovni.“

OZU MOREIRA:

„Vše se zlomí jakmile budeme na Olympiádě.“

RM

football international agency

rmfootballagency.com

KEEPERsport.cz

PROFESIONÁLOVÉ VE VYBAVENÍ BRANKÁŘŮ

WWW.KEEPERSPORT.CZ

KAMENNÁ PRODEJNA

Palackého 1930

Pardubice 530 02

keepersport.cz@seznam.cz

tel.: 608 032 114

#KeepItAll

KAI HAVERTZ

NADĚJE

NĚMECKÉHO

FOTBALU

Autor:
Tomáš Duchek

Bylo 15. 10. 2016 když si poprvé zkusil, jaké to je hrát německou Bundesligu. Tehdy mu bylo 17 let a 126 dní a stal se nejmladším debutantem v klubu Bayer Leverkusen. Stal se nejmladším hráčem Bundesligy, kterému se podařilo odehrát 50 zápasů. Tímto hráčem není nikdo jiný než německý supertalent a jedna z vycházejících hvězd fotbalu Kai Havertz.

Jméno Kai Havertz bychom si měli dobře zapamatovat. Narodil se 11. června 1999 v německých Cáchách a už od mala ho to táhlo k fotbalu. Tento stále 20letý útočník či záložník začíná v Bundeslize svou čtvrtou sezónu mezi elitou. První dva roky jeho působení byly víceméně oťukávací a seznamovací. V té minulé však dokázal, že se s ním bude muset počítat a nebude jen hráčem do počtu. V 34 zápasech dokázal vstřelit 17 gólů a i proto se dostal do povědomí všech velkoklubů ze Španělska či Anglie. Havertz je v Leverkusenu už celých 9 let a podle jeho výkonů se jedná o jeho sezónu poslední. Kai Havertz je nepochybně jedním z největších talentů poslední doby a dokázal to i svými výkony. Za loňskou sezónu se dokonce dostal do finálního výběru o nejlepšího mladého hráče roku. Po boku jmen jako De Ligt, Sancho nebo Donnarumma bude bojovat o tuto prestižní cenu, kterou před rokem vyhrál Kylian Mbappé. Havertz už v tak mladém věku ukazuje svou vyspělost na hřišti a i proto je

srovnáván s některými fotbalisty, například s bývalým německým reprezentantem a také hráčem Bayeru Leverkusen Michaelem Ballackem. Havertz prošel takřka všemi mládežnickými reprezentacemi od U16, U17 přes U19, až se nakonec svými výkony dostal až do áčka, kde debutoval 9. září 2018 v zápase Německa s Peru. Kai se sice dostal na hřiště až v 88. minutě díky střídání Tima Wernera, ale i tento počín se stal rekordem. Kai Havertz se stal prvním hráčem narozeným v roce 1999, který kdy naskočil do zápasu reprezentačního výběru.

Jak už bylo řečeno, na Havertze si brousí zuby hned několik velkoklubů v čele s Manchesterem United, Bayernem Mnichov nebo Realem Madrid. Můžeme tedy v klidu říci, že se stal přes jednu sezónu hráčem světového formátu a můžeme se těšit na jeho další show, která bude jistě úspěšná a dlouhá. Jméno Kai Havertz si všichni zapamatujme, ještě o něm hodně uslyšíme.

Zdroj: Jörg Schüller

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

MASON MOUNT A TAMMY ABRAHAM NOVÝ LAMPARD A DROGBA?

Autor:
Jiří Kotaška

Leckdo by si mohl po pár zápasech Chelsea říci, že se v Londýně, konkrétně v modré části, začíná psát nový příběh. Ve skutečnosti je tady však období, které právě vrcholí, a zanedlouho se o něm dozví široká veřejnost. Londýnský klub už téměř dekádu dominuje mládežnickému fotbalu na britských ostrovech. Výsledkem je řada trofejí a překonání rekordů legendárních Busby babies. Ovšem Blues předváděli svou kvalitu i v mládežnické Lize mistrů. Výsledek? Dvě finálové účasti a dvě trofeje – nikdo takové úspěchy nemá, dokonce ani Barcelona se svou známou akademií La Masia.

Chelsea prostě vyrostla úžasná generace hráčů. Momentálně hra Blues stojí na dvou z nich – Mason Mount (20 let) a Tammy Abraham (21 let), ale je tu spousta dalších, kteří jsou buď zranění či hostují v jiných klubech a čekají na svojí šanci. Ale proč zrovna Chelsea? Proč se takovýto hráči rodí právě zde? Je za tím velká a převážně tvrdá práce lidí, kteří se pohybují okolo Neila Batha. Tento člověk je v klubu několik let, od roku 2004 zanechal za sebou stopy, které se jen tak nesmažou. Dalším důležitým člověkem

kem, ač tomu třeba málokdo věří, je ruský miliardář Roman Abramovič. Investoval do klubu strašně moc – lze to chápat tak, že bez Chelsea by nebyl Abramovič a Chelsea by nebyla takovým klubem bez Abramoviče. Vždyť co se vám vybaví, když se řekne Roman Abramovič? ... Jedním slovem symbióza.

Nyní je manažerem Chelsea Frank Lampard a každý fanoušek je zvědavý, jak jeho pout dopadne a také si každý klade hned

Zdroj: Joe Giddens

několik otázek. Jak dlouho vydrží? Jak bude hra pod takovou legendou klubu vypadat? Nebo třeba otázka, která se dostává od úst novinářů k trenérům v dnešní době poměrně často: Dostanou šanci mladíci? Každý většinou odpoví, že ano, že jim chtějí pomoci, že chtějí, aby se stali lepšími hráči atp., ale dá se tomu věřit? Není to tak trochu klišé? Pokud toto ale řekne někdo jako Frank Lampard, není to přece jenom něco jiného? Sám si totiž prošel podobnou cestou a ví, jak je důležité nechat mladé hrát.

Ve třetím kole anglické Premier League se na půdě Norwiche prosadili dva mladíci, dva odchovanci, dva Angličané, dvě nové zářící hvězdy, nový Frank a Didier. Blues po

divokém prvním poločase nakonec zvítězili 3:2. Mount skóroval jednou, Abraham hned dvakrát. V předchozím zápase přivítali fanoušci poprvé legendu Lamparda jako manažera na Stamford Bridge – zápas skončil 1:1. Hádejte, kdo se prosadil. Opět mladičský reprezentant Mason Mount a zařídil tak - možná nečekanou - remízu s Leicesterem. V 5. kole hostila modrá část Londýna nováčka soutěže Sheffield United. Konečný stav utkání byl 2:2. A kdo se dvakrát vyznamenal brankou? Kdo jiný než Tammy Abraham. A mohli bychom pokračovat - venkovní zápas na půdě Wolverhamptonu: první hattrick Abrahama v nejvyšší anglické lize. Uvidíme, jak se jim bude dařit v dalších zápasech. Vše ukáže čas.

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

„TY HRÁČE JSEM ZNAL JEN Z FIFY.“

Zdroj: Jaroslav Legner (Sport)

DAVID ŠTÍPEK

David Štípek, nynější hráč druholigového Baníku Sokolov, má mnohaleté zkušenosti z naší nejvyšší soutěže. Držitel mistrovského titulu a vítěz Českého poháru si odzkoušel i zápasy v hlavní skupině druhé nejprestižnější klubové soutěže našeho kontinentu, v Evropské lize. Také měl jednou nohou nakročeno do exotického angažmá ve vzdálené jihovýchodní Asii. To a mnoho dalšího jsme probrali v našem obsáhlém rozhovoru. Začtete se s námi.

Začneme něčím pro tebe velmi příjemným. Ve tvém fotbalovém životopise se dočteme, že jsi majitel českého titulu ze sezóny 12/13. Jak na to vzpomínáš?

Vzpomíná se na to určitě dobře, ale snažím se spíš koukat dopředu. V té sezóně jsem odehrál jen pár zápasů, takže to není takové, jako kdybych hrál v základu pořád. Ale určitě na to nezapomenu nikdy, na celou partu, co v Plzni byla. A já vlastně teprve začínal mezi chlapy, takže vzpomínám určitě rád.

Zní to až zbytečně skromně, v mistrovské sezóně jsi vstřelil dvě branky, což bylo víc než například Michal Ďuriš nebo Stanislav Tecl, vyhlášení střelci?

Tak o tom jsem ani nevěděl, nějak se to sešlo dobře. Já hlavně nejsem žádný střelec, ale v Plzni je určitě lehčí dávat góly než někde jinde.

Je to tak, Tecl v té sezóně střílel góly jak na běžícím pásu v Jihlavě, ale v Plzni na jaře v lize nevsítal ani jednu branku. Tobě se dařilo i na evropské scéně. Hned v předkole jsi vstřelil vítězný gól na hřišti Ruchu Chorzów. A v základní skupině jsi dal gól doma proti Hapoelu Tel Aviv. Celkem jsi odehrál ve skupině pět zápasů, to je přece skvělý počin. Na který okamžik vzpomínáš nejvíc?

Asi nejvíc vzpomínám na gól proti Hapoelu Tel Aviv. Ani jsem neměl hrát, ale den před

Zdroj: Jan Salač, MAFRA

zápasem se zranil Milan Petržela a tak jsem dostal šanci. Pamatuji si, že jsem byl hrozně nervózní. Určitě nezapomenu ani na venkovní zápasy na stadionech Neapole a Atlético Madrid. Ty hráče jsem znal jen z Fify a najednou proti nim hraješ, takže velký zážitek

Zahrát si na hřišti proti úřadujícímu šampionovi Evropské ligy se opravdu nepoštěstí každý den a ty ses, i když na chvíli, ukázal na place dokonce v obou zápasech. Stavíš je v kariéře jako ty největší zápasy? Nebo to překonaly dva starty za reprezentační jednadvacítku?

Asi to je nejvíc, no, zápasy za jednadvacítku ani nevím, že mám. Byl jsem v ročníku 92, který je hodně silný, takže jsem pravidelně na mládežnické repre nejezdil.

Hrál jsi za výběry U-16, U-18, U-19 i U-21. Byl jsi na hřišti v zápasech jednadvacítky proti Slovinsku i Rakousku. Poté ale přišlo menší vystřízlivění. Plzeň tě poslala na hostování do Mladé Boleslavi, kde jsi pravidelně nastupoval. Ale když si tě stáhla po podzimu zpět, na jaře tě tam nenechali prakticky kopnout do míče. Čím to?

V Boleslavi jsem pravidelně nastupoval jenom ze začátku, pak už ne. Pořád je to Plzeň a je těžké se tam prosadit. A potřebujete i štěstí. Na mé pozici hrál výborně

„VYŘADILI JSME NAPŘÍKLAD SLAVII NA JEJÍM STADIONU, COŽ ASI NIKDO NEČEKAL.“

Milan Petržela, takže nebyl důvod něco měnit, to jsem chápal, i když jsem samozřejmě z toho nadšený nebyl.

Tomu rozumím. Petržela na své pozici neměl prakticky konkurenci v celé lize, to bylo opravdu těžké. Takže přišlo další hostování v Hradci Králové a poté v Příbrami. Nikde ses nechtěl usadit natrvalo? Nebo jsi to neměl úplně ve svých rukou?

V Hradci jsem byl spokojený, byl to jediný klub po Plzni v lize, kde jsem hrál na své pozici pravého záložníka. Bohužel se ale spadlo a já měl šanci hrát ligu v Příbrami,

takže jsem se rozhodl jít tam.

První liga je první liga, o tom žádná. V Příbrami jsi odehrál slušnou porci minut, ale bez gólu a asistence. Byl to důvod, proč jsi tam dál nezůstal?

V Příbrami jsem měl asi 4 asistence, co si pamatuju, ale to je jedno. Byly tam i jiné důvody, hlavní asi to, že jsem nenastupoval na svém postu.

No vida, hned máme důvod napsat statistikům, ať ti ty čtyři asistence pěkně připíší! Pak jsi šel do Zlína, kde se posléze tvé ho-

Zdroj: Václav Šlauf, MAFRA

Zdroj: Luděk Ovesný, MAFRA

stování změnilo konečně v přestup. A hned jsi byl u největšího klubového úspěchu v historii. Jaké bylo držet trofej za vítězství v Mol Cupu nad hlavou?

Celá sezóna ve Zlíně byla super, i když jsem se během podzimu zranil a neodehrál jsem toho tolik, kolik bych chtěl, ale i přes to na to vzpomínám rád. Vítězství v Mol Cupu bylo pro Zlín historickým úspěchem a jsem rád, že jsem u toho mohl být, i když kvůli zranění jsem do finále nezasáhl. Vyřadili jsme například Slavii na jejím stadionu, což asi nikdo nečekal.

Pokořili jste nejen Slavii, ale na domácím hřišti jste vyřadili také Spartu. To už byl opravdu solidní počin! Po těch letech na českých kolbištích tě ale zlákala vidina zahraničního angažmá, že? A ne jen tak ledajakého, na testy jsi zamířil rovnou do vzdáleného Vietnamu. Jaké to bylo?

Naskytla se šance tam jít, takové výzvy mám rád, tak jsem řekl, že to zkusím. Mělo se jednat o týdenní zkoušku, která se nakonec protáhla na měsíc. V klubu, kde jsem byl, se prostřídalo cca 15 hráčů na 2 volná místa zahraničních hráčů, co tam můžou hrát. Zůstal jsem do konce mezi posledními 3 hráči, ale nakonec se rozhodli pro ně-

jakého Brazilce, co už tam předtím hrál. Chvilku mě to mrzelo, ale určitě toho nelituju, spíš bych si vyčítal, kdybych to nezkusil. Jednalo se o super zkušenost i, co se týče života.

Škoda že to nedopadlo, byla by to určitě zajímavá destinace. Místo toho jsi šel hrát za Viktorii, ne tu plzeňskou, ale za tu pražskou, ze Žižkova. Proč takové rozhodnutí? Ve Zlíně tě už nechtěli?

Když jsem odcházel do Vietnamu, tak to bylo postavené tak, že mě pustí na zkoušku, ale kdyby to nevyšlo, že si mám něco najít. Z Vietnamu jsem se vrátil těsně před začátkem jarní části, byl jsem rád, že se mi ozval trenér Pilný, který mě znal z Hradce. Cílem bylo zachránit Žižkov v druhé lize a to se povedlo, takže mise úspěšná.

To ano. Pojdme k tvému nynějšímu týmu. V druhé lize jsi zůstal. Přesunul ses zpátky domů do západních Čech. Nyní hájíš barvy Sokolova. Nedá mi to se nezeptat, zdali to pro hráče s tvými zkušenostmi a bezmála stovkou startů v první lize není prostě málo? Zápasů na Spartě a Slavii, potažmo účinkování v Evropské lize vystřídal utkání s týmy jako je třeba Chrudim nebo Varnsdorf

Nevím, jestli málo, ale mám určitě ještě ambice hrát výš. V létě jsem měl nabídku z ligy, ale nakonec to nebylo tak přesvědčivé, takže jsem se rozhodl zůstat v Sokolově. Jsem rád, že hraji na svém postu, což je pro mě nejdůležitější a snažím se hrát a pracovat tak, abych si ještě zahrál větší zápasy. Věřím, že to přijde a že na to mám. Bohužel se nám vůbec nedaří podle představ, takže teď mám a společně máme nějaký cíl tady v Sokolově a pak se uvidí, co bude dál.

Na větší zápasy určitě máš. Letos jsem tě viděl hrát v Ústí nad Labem při remíze 2:2, na hřišti jsi byl z vašeho týmu nejlepší, možná nejlepší hráč utkání celkově. Vstřelil jsi tam dokonce branku. Odehrál jsi letos všech jedenáct zápasů v základní sestavě. Ale když se nedaří týmu, tvá dobrá hra pak postupně zaniká. Čím to, že letos Baník Sokolov tak tápe?

Tak to sis vybral dobrý zápas, když jsem dal gól zrovna. U mě to nikdy nebude o gólech, snažím se aspoň vytvořit co nejvíce šancí a mít co nejvíce asistencí a být nebezpečný pro soupeře. Je to tak, že když se nedaří týmu, tak ani jednotlivci vidět nejsou - a naopak. Sami nevíme, čím to je, hodně se o tom bavíme. Není to jedna věc. Teď se změnil trenér, trénuje se jinak než předtím a věříme, že lepší výsledky přijdou.

Přejme tedy Sokolovu s tebou v kádru záchranu. A nyní odbočíme trošku jiným směrem. Prošel jsi v Čechách, i přes svůj stále ještě nízký věk, mnoho klubů. V jakém z těch týmů, kde jsi hrál, byli podle tebe ti nejlepší fanoušci? A nemyslím tím jen jejich počet na stadionu. Mám na mysli spíš jejich kultivovanost, podporu svému týmu i ve chvílích, kdy se nedaří.

Z těch týmů, kde jsem byl, tak nejlepší jsou ti plzeňští, ale i ve Zlíně dokázali lidi vytvořit super atmosféru. I když v Česku je to obecně tak, že když se nedaří, lidi spíš nadávají, než aby se snažili svůj tým podpořit. Jdou se na fotbal vyřvat, až člověk občas nechápe. A děkuji za přání.

Není zač. Pomalu se blížíme k závěru našeho povídání. Už jsme nakousli téma zahraničního angažmá. Kdyby na něj došlo, preferoval bys nějaké spíš blíž k českým hranicím? Nebo tě naopak láká opačný konec světa?

Myslím, že reálnější je spíše něco blíž hranicím, ale více by mě lákala exotika. Ale vím, že je to strašně složité se takhle někam dostat.

Vždyť už to málem vyšlo. Přemýšlíš tedy stále nad Asií? I na tamním kontinentu je spousta zajímavých lig. V Jižní Koreji, Ja-

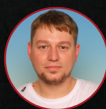

ponsku a díky financím i v Číně se hrají celkem kvalitní soutěže?

Kdyby se naskytla šance, určitě bych to znovu zkusil, ale určitě to není tak, že bych nad tím přemýšlel. I kvůli limitům, co se týče cizinců, si myslím, že je to opravdu složité. Například ve Vietnamu hraje možná jeden hráč z Evropy, co vím.

JADON SANCHO NENÍ PANZA

Autor:
Petr Kastner

Jadon Sancho je jeden z nejtalentovanějších hráčů nastupující generace, kteří nosí hrdý dres Albionu. V kolébce fotbalu se sice narodila spousta nadějných a slavných fotbalistů, ale krom pradávného zisku titulu mistra světa z roku 1966 se jejich reprezentace nikdy nedočkala většího úspěchu. Ale třeba právě Sancho a spol budou těmi, kteří se opět zapíší zlatým písmem do historie fotbalu. Už poslední světový šampionát ukázal, že v nich dříme obrovská kvalita. A třeba to příště nebude jen semifinále.

EVONIK

Když se letošní los věhlasné Ligy mistrů UEFA zdál být k jedinému českému zástupci ve skupinové fázi poněkud krutým, opak byl pravdou. Je sice fakt, že ve skupině s Barcelonou, Interem Milán a Borussií Dortmund se Slavia Praha stala okamžitě outsiderem, ale tento los měl i svojí určitou výhodu. Českým fotbalovým fanouškům, nebo alespoň těm více šťastným, kteří uzmuli balíček s lístky na všechny tři domácí zápasy, zaručil možnost naživo vidět fotbalové hvězdy světového formátu. Barcelona v čele s božským Messim, milánský Internazionale s Alexisem Sanchézem a Borussie Dortmund s... A to je právě ta otázka. Který hráč z kádru vestfálského giganta by se dal považovat za největší eso dosahující slávy celosvětového měřítka? Marco Reus, kapitán a ofenzivní stálice žlutočerných? Nebo třeba Mats Hummels, neprostupný stoper, jenž okusil kromě BVB i věhlasný Bayern? Mario Götze, který vyhrál anketu Golden Boy a jemuž se povedl husarský kousek v podobě vítězného gólu ve finále mistrovství světa? Možná se mnou nebudete souhlasit, ale v mých očích je tou nynější největší hvězdou dortmundských někdo jiný. Možná méně nápadný a slavný, nicméně extrémně talentovaný hráč, jemuž je prorokována hvězdná kariéra. Křídelník, jehož schopnost přejít v souboji jeden na jednoho a připravit asistenci na gól by chtěl vlastnit leckterý mnohem zkušenější fotbalista.

Řeč je samozřejmě o hráči jménem Jadon Malik Sancho. Hráč z Britských ostrovů se ve své první kompletní sezoně uvedl opravdu stylově. **Jako čerstvě devatenáctiletý se stal se sedmnácti asistencemi nejlepším nahrávačem celé slovutné Bundesligy.** Rodák z největšího a nejslavnějšího města Velké Británie, Londýna, začal kariéru ve Watfordu. Trenéři mládeže klubu sídlícího na okrajovém předměstí mnohamilionové metropole už v raných dětských letech rozpoznali nezměrný talent mladého Jadona. Netrvalo dlouho a Watford začal být pro Sancha tě-

Zdroj: Lukas Schulze

sným. Proto logicky následoval přesun na mnohem věhlasnější adresu. Zájemců bylo jistě víc, ale tu čest přivítat ho do svých řad měla nakonec ta bleděmodrá část Manchesteru. Zástupci Manchesteru City za Jadona neváhali v březnu roku 2015 vytsit 196 000 \$. I přes kvalitní výkony, hlavně v dresu osmnáctky, se management Citizens nebránil, vcelku nepochopitelně, prodat Sancha v roce 2017 do Borussie za 8.93 milionu dolarů. **O jak obrovský majstrštyk ze strany Dortmundu se vlastně jednalo, dokazuje současná tržní hodnota Sancha podle renomovaného portálu Transfermarkt. Ta se totiž nyní pohybuje na astronomické výši 114 milionů (!!!) dolarů. Tato suma ho v jejich žebříčcích staví do pozice nejdražšího hráče Bundesligy a celkově na jedenáctou příčku celosvětově.** Však se také sportovní ředitel žlutočerných Michael Zorc v médiích vyjádřil v tom smyslu, že ty největší světové kluby nejsou k

umění mladého křidelníka slepé. Narážel tím samo sebou na vytrvalý skauting ze strany renomovanějších fotbalových adres a jistou smířenost klubu s tím, že Jadon nebude dres Dortmundu oblékat věčně. Sancho má ovšem v Borussii Dortmund platnou smlouvu až do 30.6.2022, tudíž je už teď jasné, že případný zájemce se bude muset pořádně plácnout přes kapsu.

A čím si takovou pozornost evropských fotbalových gigantů vlastně zasloužil? Ve své první sezoně v Německu ještě nestihl, hlavně kvůli různým zdravotním peripetiím, naplno rozvinout svůj talent. Jeho branku a čtyři asistence v celkově 15 utkáních přesto nelze v žádném případě označit za propadák. Berme v potaz, že v základní sestavě se objevil pouze sedmkrát. V tomto kontextu pak jeho statistiky z úvodní bundesligové sezóny vypadají ještě lépe. Ten velký boom ovšem přišel až v té následující, tedy loňské, sezoně.

Dvanáct branek a 17 nahrávek v 34 zápasech, to jsou vyloženě dech beroucí čísla. Účast v bundesligové sestavě sezony byla samozřejmostí. Sancho dokáže střídat obě strany a hrát přes nohu, však také odehrál šest bundesligových zápasů na své méně preferované levé straně hřiště. I zde se ovšem dokáže gólově prosazovat, a právě proto je tak ceněným fotbalovým zbožím.

Týmový úspěch by byl zaslouženou tečkou za famózní sezonou 18/19. Je jen obrovská škoda pro Sancha, že ani tak skvělá sezóna nebyla přetavena do pro Dortmund zlaté barvy. BVB nakonec opět připadla druhá pozice za nenáviděným sokem Bayernem Mnichov. A to i přesto, že po většinu sezony opanoval první příčky tabulky právě Dortmund. Však se také o titul připravil prakticky sám

a lze s úspěchem polemizovat, že to bylo zapříčiněno jistou nezkušeností mladého kádru Borussie. Vše bylo korunováno debaklem 5:0 právě od Bayernu, ale o tomto tématu třeba někdy přistě. Jakousi malou satisfakcí bylo následné srpnové vítězství v německém Superpoháru 2019. I přes výraznou střeleckou převahu Bayernu vyhrává Dortmund 2:0. A světe div se, hráčem zápasu se stal střelec druhé branky Jadon Sancho.

Jeho forma neuniká ani trenérovi Albionu Southgatovi, a tak má na svém kontě už první zářezy v reprezentačním dresu. Vzhledem k nesmírné kvalitě, která se v Sanchovi skrývá, se dozajista v budoucnu stane jedním z tahounů nové silné generace Anglie. Ta po čtvrtém místě na MS 2018 určitě neřekla poslední slovo.

Zdroj: Reuters

„ROZDÍL MEZI PRVNÍ A DRUHOU LIGOU JE OBROVSKÝ.“

Autor:
Tomáš Duchek

Ve své kariéře fotbalisty vystřídal několik prvoligových klubů. V první lize má odehráno přes 210 zápasů a to není zdaleka vše. Prošel takřka všemi mládežnickými reprezentacemi a už od útlého věku mu byla předpovídána velká a úspěšná kariéra. Ve své dosavadní kariéře se dostal i za hranice Čech na Slovensko a do Ázebjdžánu. Během probíhající kariéry stihl zaznamenat přes 60 soutěžních gólů. Tímto fotbalistou nemůže být nikdo jiný, než útočník prvoligových Českých Budějovic. Dámy a pánové, Ivo Táborský!

Začínal jste ve Slavii už v roce 1991, kdy vám bylo pouhých 6 let. Ve Slavii jste působil 10 let a zažil jste tam i svůj ligový debut. Jak na Slavii jako na klub vzpomínáte?

Jsem odchovanec Slavie a na každý trénink mě vozil táta. Na každý trénink i koukal a pak jsme se o tom bavili. Je to můj nejvěrnější, ale taky i nejpřísnější fanoušek. Slavie mě vychovala a připsal jsem si tam i první starty v lize a předkolech poháru UEFA, takže na Slavii vzpomínám velice rád a jsem jí vděčný za začátky ve fotbale. Když jsem se dostal do ligového mančafu, tak v něm byli kluci jako Šuchopárek, Kuka, Bejbl, Gedeon, Petrouš, Švancara, Zelenka

atd. Byla to pro mě obrovská škola a moc si toho vážím. Na první start nikdy nezapomenu, když jsem se dozvěděl, že druhý den jedu s týmem na zápas, nemohl jsem celou noc spát. Hráli jsme doma s Opavou a vyhráli jsme 5:2. Bylo mi 16 let a byl rok 2001, za pár dní to bude 18 let. (28.10.2001, pozn. red.)

Po Slavii jste vystřídal mnoho klubů, např. Bohemians 1905, Příbram, Mladou Boleslav, Teplice a dvě zahraniční angažmá ve Slovanu Bratislava a v Interu Baku. Na které angažmá vzpomínáte nejradši?

Těžko odpovědět, měl jsem štěstí na týmy,

ve kterých jsem byl. Vždy byla skvělá parta, super lidi kolem fotbalu. Největší část kariéry jsem odehrál v Českých Budějovicích, kde znám všechno a všechny, ale moc rád vzpomínám i na tři roky v Teplicích, kde vše fungovalo a mám tam kamarády, s kterými jsem v kontaktu stále. V Mladé Boleslavi to bylo také super, tam jsme postoupili do skupiny Evropské ligy, vyhráli Český pohár a celkem se nám i dařilo a poznal jsem tam skvělé spoluhráče.

V roce 2012 jste odešel na hostování do Českých Budějovic. V sezoně 16/17 jste do Českých Budějovic přestoupil už definitivně a jste tu dodnes. Jaký moment se vám zaryl do paměti nejvíce?

V Českých Budějovicích jsem teď dohromady sedmý rok, zažil jsem ve 20 letech postup do ligy, na ten ročník nikdy nezapomenu. Bylo to poprvé, co jsem byl důležitou součástí v dospělém A-týmu a postoupilo se do ligy. V rozhodujícím zápase

v Ústí jsem dal dva góly a postoupilo se. Zažil jsem tu i sestup, bohužel. Ten rok byl zase pro změnu nejhorší v kariéře. Pár gólů jsem sice dal, ale celkově se ta sezona nepodařila a sestoupilo se. Ale nejvíce se mi do paměti určitě zaryla minulá sezona a hlavně zápas s Chrudimí. Výhrou jsme zpečetili postup do ligy a já dal dva góly a byla u toho celá moje rodina. Hned po písknutí jsem běžel na tribunu za našimi a všichni byli šťastní, že jsme to dokázali. Odpovědnost v té sezoně ležela na starších hráčích, tedy i na mě. Zvládlo se to a bylo to neskutčná euforie!

Za svou kariéru jste hrál pravidelně první ligu, ale zahrál jste si i tu druhou. Věřil jste celou dobu, že se s Budějovicemi dokážete dostat zpět na výsluní?

Věřil jsem tomu celou dobu, co jsem tady byl ve druhé lize. Šlo jen o to, být trpělivý, poskládat dobře mančaft a aby si to sedlo, to se tu poslední povedlo na jedničku. Tam jsme byli suverénní a všechno klaplo.

„NA PRVNÍ START NIKDY NEZAPOMENU, KDYŽ JSEM SE DOZVĚDĚL, ŽE DRUHÝ DEN JEDU S TÝMEM NA ZÁPAS, NEMOHL JSEM CELOU NOC SPÁT.“

Dva roky jste bojovali o postup a nakonec se vše povedlo. Jak bylo těžké si zvykat na tempo první ligy? Je podle vás velký rozdíl mezi první a druhou ligou?

Těžké to bylo, rozdíl mezi první a druhou ligou je obrovský. Ty dvě soutěže se prostě nedají srovnávat. Neříkám, že druhá liga je nekvalitní, naopak, ale prostě v 1. lize je vše jiné, zázemí, stadiony, podmínky, servis kolem, rychlost hry, nasazení, divácký zájem atd. Prostě je to jinej level a zvyknout jsme si museli hodně rychle; v některých momentech si ještě náš tým zvyká. Jsme nováček, ale myslím, že se s tím pereme zatím solidně.

V první lize jste naskočil do úctyhodných 213 utkání a vstřelil jste 28 gólů. Máte pro letošek nějaký osobní cíl v počtu branek?

Osobní cíl mám jediný, a to být prospěšný mužstvu. Na osobní statistiky moc nekoukám, ale jsem útočník a chci dávat góly, je to má práce.

„MŮJ SEN SE MI SPLNIL TÍM, ŽE HRAJU LIGU.“

Jste odchovancem Slavie a působil jste zde přes 10 let. Co říkáte na dnešní podobu pražského klubu?

Slavii samozřejmě sleduju a přeju jí ty úspěchy, co teď má, a věřím, že se jí bude dařit dál. Mají tam skvělé hráče, trenéra a manažera, který ví přesně, co a jak chtějí

hrát a momentální projev se mi hodně líbí. Celkově značka Slavie je teď na vrcholu a je to dobře i pro český fotbal. Doba, kdy Slavie hrála o záchranu ligy i klubu, se mi nelíbila. Tam, kde teď Slavie je, tam patří. A i když jsem odchovanec Slavie, tak přeju i Spartě, aby našla svou tvář a brzo se vrátila na úroveň, kde má být. Pro českou ligu a český fotbal je to důležité. O Plzni nemluví, ta si svůj standard teď drží nějakých 8 nebo 10 let. Ti si jedou svoje a svojí práci dělají skvěle. Myslím, že Plzeň by mohla být inspirací pro České Budějovice v tom, jak se dostat nahoru.

Hrál jste i za většinu mládežnických reprezentací. Na který moment z repre vzpomínáte nejraději?

Po povedené sezoně v Českých Budějovicích jsem dostal pozvánku na sraz U21 na přátelák proti Itálii, to stavím nejvyš. V repre jsem byl vlastně od U16 a každý sraz byl pro mě čest a zážitek. Je to nejvíc, co může fotbalista dosáhnout, reprezentovat svou zem.

Máte nějakou chvíli v kariéře, kterou máte na žebříčku úplně nejvyš?

Každý gól, který dám a vidí ho můj táta na stadionu. To je pro mě nejvíc!

Co nejraději děláte ve svém volném čase?

Teď když už jsem otcem, je to jednoznačná odpověď. Veškerý volný čas se snažím trávit se svojí 4letou dcerkou, která mi dává neskutečnou energii.

Když už jsme u volného času, jakou kuchyni máte nejradši? Dbáte nějak o svou stravu?

Na prvním místě česká kuchyně, ale jelikož to s profesionálním fotbalem nejde moc do sebe, tak druhá nejoblíbenější a řekl bych i nejčastější je thajská kuchyně.

„ROZDÍL MEZI PRVNÍ A DRUHOU LIGOU JE OBROVSKÝ.“

Máte kromě fotbalu nějaký jiný oblíbený sport? Ať už ke sledování či provozování?

Jednoznačně hokej. Když je čas a možnost, tak si jdu zahrát. Poslední dobou jsem

byl většinou v bráně, brankář v hokeji je skvělá záležitost. Hodně sleduju i NHL.

Jaký byl váš největší sen ve vaší kariéře?

Můj sen se mi splnil tím, že hraju ligu, že mě táta vidí hrát a že dělám práci, která mě baví, ale nepřestávám snít dál. Sny jsou pro fotbalistu hodně důležité, vlastně pro všechny lidi jsou sny důležité.

Co si představíte pod slovem žongl?

Petra Radu (smích). Jeho rozhovor s jedním novinářem mě dostal. Ohromně pana Radu obdivuju za to, jaký je trenér, a za to, jak se dokáže vyjádřit na rovinu k věcem, které jsou pro někoho nepříjemné, za to, jak dokáže bránit svůj tým, svoji práci. Je to člověk s ohromným fotbalovým srdcem a jsem rád, že jsem ho mohl poznat.

MATOUŠKOVŮ GÓLOBRANÍ

Autor:
Petr Kastner

Jan Matoušek měl na české poměry raketový start. Jako nejlepší hráč 2. ligy v dresu Příbrami zaujal zřejmě všechny skauty prvoligových klubů. Jeho 11 gólů v sezoně, která skončila návratem Příbrami do nejvyšší soutěže, přesvědčilo management Slavie Praha, aby vytáhl do té doby nevídanou sumu 40 milionů za tuzemského hráče. Ve dvaceti letech se tak Matoušek stává historicky nejdražším přestupem v rámci ligy.

Ofenzivní záložník měl i po přestupu nadále zůstat v Příbrami na hostování, ovšem Slavia si ho z personálních důvodů stáhla po několika kolech do kádru. A tak pohádka pokračovala. Matoušek dostává v sešivaném dresu šanci nejen v prvoligových kláních, ale po dopsání na soupisku pro Evropskou ligu také příležitost zahrát si hlavní skupinovou fázi druhé nejvýznamnější soutěže našeho kontinentu. A zažívá i svoji doposud největší hvězdnou chvíli. V Kodani střílí jediný gól třetího skupinového zápasu a těmito body pomáhá Slavii k jejímu postupu ze základní skupiny. A nakonec vlastně svým dílem přispěl k historickému tažení napříč Evropskou ligou. To skončilo po slavném postupu přes Sevilu až ve čtvrtfinále vyřazením londýnskou Chelsea. Sám Matoušek zasáhl nakonec do čtyř skupinových utkání, i když v součtu to bylo jen 176 minut. I tak je to výborná zkušenost a díky vstřelenému gólu byla pro Matouška určitě speciální. Jarní vyřazovací část ovšem Slavia absolvovala už bez jeho účasti. Pražský klub se rozhodl v únoru 2019 Matouška poslat zpátky do Příbrami. Marodka se totiž slavistům trošku vyprázdnila, a tak by mladý ofenzivní záložník nedostával kvůli přetlaku v kádru až tolik příležitostí. Trenérský štáb v čele s Jindřichem Trpišovským usoudil, že pro stále ještě mladého fotbalistu bude nejlepší, aby šel hrát tam,

kde to důvěrně zná. V průběhu jarní sezóny v Příbrami opět začal prokazovat své kvality. Dostatečný přísun minut a důvěra trenéra Csaplára, který ho zformoval v plnohodnotného prvoligového fotbalistu, hrála Matouškovi do karet. V jarní části sezóny, včetně zápasů skupiny o záchranu a baráže, přidal dalších sedm gólů, v součtu se čtyřmi, které vsítil v prvních kolech sezóny před přesunem do Slavie, se dostal na to samé číslo co v druhé lize. **Opět po-kořil metu deseti branek, tentokrát ale ne „pouze“ v druhém patře české kopané, což je počín vskutku mimořádný.** A to přitom za sedm startů ve Slavii nedal ani jednu branku. O to víc zaráží fakt, že se trefoval pouze v dresu Příbrami, v klubu, který nakonec hrál existenční baráž o udržení na prvoligové scéně. Tu nakonec i s jeho gólovým přispěním Příbram v dvojduelu proti Zbrojovce Brno zvládá a zajišťuje si i pro sezónu 2019/2020 prvoligovou příslušnost.

V nynější sezoně už ovšem symbióza Jan Matoušek-1.FK Příbram neplatí. Nadějný hráč na sebe ale nenavlékl mistrovský dres SK Slavia Praha, nýbrž se opět přesunul, možná trochu překvapivě, na další hostování. Do týmu, který je mnohonásobně ambicióznější nežli domovská Příbram. Jeho další fotbalový vývoj nyní formuje nejvyšší severočeský klub posledních se-

Zdroj: Twitter FK Jablonec

Zdroj: Milan Kammermayer

zon, FK Jablonec. Loňský účastník základní skupiny Evropské ligy v letošním předkole ovšem totálně pohorel na arménském Pjuniku Jerevan. Ani Matouškova přítomnost v tomto duelu na nemohoucnosti Jablonce nic nezměnila. Severočeši se tak mohou nechtěně koncentrovat pouze na naše dvě tuzemské soutěže. A Honzovi Matouškoví to náramně „lepší“. V prvních 11. kolech si připisuje 5 branek a k tomu přidává tři asistence.

Trenér Petr Rada dokáže ze svých svěřenců vytáhnout to nejlepší a s nikým si nebere servítky. To Matoušek poznal už během rakouského soustředění. Během přípravného zápasu s Arminií Bielefeld ho přímo na hřišti sepsul kapitán Hübschmann a po zá-

pase, který skončil děsivým debaklem 0:4, i sám Rada.

Promluva do duše se na mladém hráči pozitivně projevila, svými následnými výkony si řekl o základ v české jednadvacítce. Je členem reprezentačního výběru, který bojuje v kvalifikaci o postup na Mistrovství Evropy 2021. Hned v prvním zápase s Litvou výraznou měrou přispěl jedenadvacetiletý Matoušek k výhře 2:0.

Díky podzimnímu účinkování v dresu Slavia je držitelem double. Takže fotbalový životopis má hned na začátku kariéry solidně rozjetý. A tak pokud se mu bude dařit jako doposud, brzy se dočká debutu v dresu se lvíčkem na prsou i v dospělé kategorii, o tom není pochyb.

cistyfotbal.cz

DEJ VĚDĚT, ŽE VÁM NA ČESKÉM FOTBALE ZÁLEŽÍ!

#cistyfotbal

V POLSKU NADE VŠEMI!

Autor:
Jiří Dryák

Trpělivost, pokora, pracovitost. Tři slova, která podle mnohých odborníků charakterizují brankáře Františka Placha. 192 centimetrů vysoký gólman byl za svoji dřinu odměněn. Poprvé v historii od roku 1945, kdy byl klub založen, zvedli hráči Piastu Gliwice v minulé sezoně nad hlavu pohár pro mistra ligy. Jako třešnička na dortu byl Fero, jak se brankáři přezdívá, vyhlášen nejlepším brankářem celé soutěže. Stalo se tak, že do Gliwic jezdí skauti z klubů, jako je Newcastle United. Nejen o mistrovské sezoně si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Zdroj: piast-gliwice.eu

Fero, kdyby ti před dvěma lety za tvého působení někdo řekl, že budeš polský mistr a nejlepší brankář Ekstraklasa ligy, co bys mu řekl?

Nevím, co bych řekl, ale určitě už když jsem chytal v Senici, toužil jsem se posunout výš. Když jsem se dozvěděl, že přestoupím do Polska, bylo mým prvním cílem, abych se dostal do brány a chytal. V koutku duše jsem snil o tom, že bych rád udělal s nějakým mužstvem titul. Ta cena za nejlepšího brankáře, to bylo vážně pěkné.

Před vaší mistrovskou sezonou skončil tým třetí od konce. Takže jaké byly předsezonní cíle Gliwic, protože se rozhodně neočekávalo, že sezona skončí titulem.

Když jsem přišel, tak jsme celou sezonu až do posledního kola hráli o udržení. Do další sezony jsme rozhodně nevstupovali s velkými cíli, tím hlavním přáním bylo se dostat do první osmičky, kde je jistá záchrana a hraje se o titul, ale to rozhodně nebyl cíl. Spíš udržet se někde v středu tabulky. Postupně, jak jsme byli v první osmičce a drželi jsme se nahoře, nějak se ty cíle změnily, ale stále nestály takto vysoko, i když jsme o tom samozřejmě snili. Nemluvíli jsme o tom nahlas.

Co se vlastně s mužstvem stalo, když - jak říkáš ty sám - do posledního kola hrajete o záchranu a najednou je tu titul a 72 bodů. V čem bylo to kouzlo, protože rozdíl v těch dvou sezonách je obrovský.

Na hráčských postech se toho mnoho nezměnilo, pár hráčů přišlo, pár odešlo. Nebyly to žádné velké změny. Ale myslím, že jsme byli více sehraní, byli jsme spolu delší dobu a od začátku to v podstatě fungovalo. I trenér měl možnost pracovat celou přípravu s mužstvem, jelikož v té minulé sezoně přišel až v půlce. Všechno to spolu tak dobře fungovalo, že jsme si rozuměli. Sedl si celý tým.

Polská liga je tímto známá, třeba Lechia Gdaňsk bojovala o záchranu a pak následně o titul. To je oproti Česku i Slovensku, kde o mistra bojují řekněme stabilně tři týmy, obrovský rozdíl. Čím si vysvětluješ tu nevyrovnanost klubů a fakt, že každý dokáže porazit každého?

Je to tak. Týmy jsou vyrovnané, každý zápas je vyrovnaný a je jedno jestli hraje první s posledním. Všechna mužstva jsou silná. Myslím, že je to možná tím, že v Ekstraklase mají kluby stejné nebo podobné podmínky. Nejsou tu velké rozdíly, je jedno, jestli hraje první s druhým nebo s posledním. V podstatě každý zápas, který hrajeme, je těžký a může skončit jakkoliv.

Já se ještě jednou vrátím k vaší mistrovské sezoně, protože to byla naprosto úžasná jízda. Piast Gliwice byl založený v roce 1945 a ty jsi přispěl k historicky prvnímu titulu. Tak jaké byly oslavy? Gliwice nejsou nijak velké město v rámci Polska, ale klub tím asi musel žít?

Určitě, byla to velká věc pro celé město. Je to první titul, který si všichni určitě zapamatují. Oslavy byly velké, na poslední zápasy stále plný stadion. Po posledním zápase jsme šli otevřeným městem, lidé mávali cestou na náměstí, kde čekalo několik tisíc lidí. Oslavy byly velké a pro mě určitě nezapomenutelné. Zázitek, který si budu pamatovat do konce života. Bylo to opravdu silné.

V současnosti tě sleduje několik klubů. Mluví se o zájmu z Česka, ale i z Anglie. Jaký to je závazek, když za tebou jezdí skauti z Newcastle United nebo Leicesteru?

V podstatě se to snažím neřešit, na tohle mám svoje manažery, kteří to mají na starost, ale když mně řeknou o nějakém zájmu, samozřejmě každého to potěší. Ale snažím se soustředit na mužstvo, kde jsem teď a to jsou Gliwice. Nezatěžuji si těmito věcmi hlavu, nechávám to na manažerech.

Dnešní trend je jasně daný: na brankáře jsou čím dál větší nároky ohledně rozehrávky. Co děláš ty konkrétně, aby ses v tomto ohledu zlepšoval a jak tento trend celkově vnímáš?

Čím dál více se vyžaduje rozehra nohou, v podstatě po každém tréninku děláme cvičení na rozehrávku. Moje silnější noha je levá, ale zdokonaluji obě dvě nohy, snažím se, aby levá i pravá byly vyrovnané.

Máš v tomto směru nějaký brankářský vzor. Sleduješ třeba nějaká videa? Napadá mě Ederson nebo Neuer?

Určitě je hodně brankářů, co hraje dobře nohou, ale já nejradši sleduju Manuela Neuera a jeho hru nohama. Hraje ve velké pohodě, je radost se na něj koukat.

Fero, mockrát díky za rozhovor. Má poslední otázka je od fanouška, co nám přišla do vzkazu a zní: Jak dlouho ses učil polsky a jak ti tento jazyk dal zabrat?

Polský jazyk je podobný slovenskému. Myslím, že tak za půl roku už jsem mluvil a teď jsem tu už rok a půl a domluví se v pohodě, nemám problém s komunikací. Takže první půl rok byl těžší a pak už to celkem šlo.

11 ŽONGLŮ

MATĚJ KOUBEK

Autor:
Martin Haniak

Zdroj: Bohemians.cz

11 Žonglů si pro toto vydání vzal na starost mladý talent patřící Bohemians Praha 1905 Matěj Koubek. 19letý útočník momentálně působí na hostování v druholigové Jihlavě a naši výzvy se ujmul více než dobře. Na jaký kanadský vtípek si nejraději vzpomene? Co si rád dá k jídlu, když se trenér nedívá? To vše v následujícím dotazníku

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Ektor - Všechno sám nebo Chief Keef - Love Sosa

2

Oblíbený seriál

Nejsem moc seriálový typ, takže taková ta klasika jako Okresní přebor nebo Vyšehrad. Dříve jsem měl hrozně rád třeba i pořad Kdo přežije (Survivor).

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

Nějaký dobrý burger nebo něco sladkého (Häagen-Dazs zmrzlina je fakt top).

4

Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

Asi tam, kde jsem svojí kariéru i začal, takže v Ďolíčku.

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Jestli to mám brát, jako že ve stejném týmu, tak asi nejvíc vzhlížím k Pepovi Jindřiškovi i kvůli jeho lidské stránce a také kvůli tomu, že v jeho věku dokáže hrát stále na vysoké úrovni. A protihráč asi Alexandre Song, který hrál například za Barcelonu nebo Arsenal.

Zdroj: bohemians.cz

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Pozdravím, zeptám se na její jméno a pak začnu konverzaci. Zeptám se třeba, jestli jí můžu pozvat na drink.

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Těch bylo hodně, ale nejvíc si vzpomínám, když jsem se před zápasem s Jabloncem šel na hotelu vysprchovat a Tonda Vaníček mi do sprchy naházel židle, hasičák a další věci. Já nemohl vůbec vylézt.

8**Kde byla tvá nejlepší dovolená?**

Každá dovolená je nejlepší.

9**Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**

Ideálně dát asi den volna.

10**Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?**

Tak určitě si dávám pozor, ale občas to nevyjde.

11**Co si představíš pod slovem žongl?**

Samozřejmě mě napadnou fotbalové nožičky, ale v dnešní době už i vaše instagramová nebo facebooková stránka.

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk

„PONUKA OD BARCELONY PRIŠLA SKÔR A DOKONCA ZA MŇA KLUB CHCEL AJ VIAC ZAPLATIŤ.“

Vinicius Junior hrá na krídle Realu Madrid, v budúcnosti by mal nahradiť pravdepodobne Cristiana Ronalda či Garetha Balea. Najväčší brazílsky talent súčasnosti len pred pár dňami oslávil 19 rokov a už v tomto veku má možnosť trénovať s najväčšími hviezdami madridského Realu. Vinicius vytlačil zo základnej zostavy „bieleho baletu“ Španiela Isca a v ofenzíve má významnú rolu.

Autor:

Akos Gáspár

Nový Ronaldinho v Brazílskej reprezentácii a v Realu Madrid? Vinicius José Paixao de Oliveira Júnior bude najnovším brazílskym talentom v Európe?

Najväčší brazílsky talent súčasnosti len pred pár dňami oslávil 19 rokov a už v tomto veku má možnosť trénovať s najväčšími hviezdami madridského Realu.

Real za brazílsku hviezdčku zaplatil Flamengu 45 miliónov eur, čo je historicky druhá najvyššia suma za hráča z brazílskej najvyššej ligy. Rekord drží hviezdny Neymar, ktorý v 2013 prestúpil zo Santosu do Barcelony za zhruba 86 miliónov eur a práve na Neymara sa štýlom hry mladý talent veľmi podobá.

Technicky zdatný futbalista zapôsobil na trénerov a ostatných spoluhráčov Realu už počas prvých tréningov, v ktorých predvádzal svoje futbalové umenie. Zdá sa, že

z tohto talentu by sa jedného dňa mohla stať obrovská hviezda La Ligy alebo aj celej Európy, ktorá by pokračovala na ceste slávneho Cristiana Ronalda. V klube však usúdili, že nádejný Brazilčan po príchode z Flamengo si ešte musí zvyknúť na európsky štýl futbalu aj tímovú filozofiu, k čomu vhodne poslúžil pobyt v rezervnom tíme Castilla.

Vinicius vytlačil zo základnej zostavy „bieleho baletu“ Španiela Isca a v ofenzíve vyplnil miesto po Cristianovi Ronaldovi, ktorý prestúpil do Juventusu Turín.

Rýchlonohý krídelník v službách Realu Madrid si v osemfinálovom odvetnom zápase Ligy majstrov proti Ajaxu Amsterdam (1:4) poškodil tibiofibulárny kĺb v pravej nohe. Vtedy ešte len osemnásťročný hráč z Brazílie v spomenutom stretnutí musel ísť dole z ihriska už v 35. minúte, keď ho medzi

domácimi nahradil Marco Asensio. Vinícius Jr. tak vynechal aj prípravný zápas brazílskej reprezentácie proti výberu Česka (26. 3.), v ktorom mohol zažiť premiéru v národnom drese „áčka“. Na debut musel čakať ďalších 6 mesiacov. V brazílskej reprezentácii debutoval 11. septembra 2019 proti Peru, kde v 74. minúte nahradil Richarlisona pri prehre 0:1.

Hoci je brazílsky futbalista Vinícius Júnior už od začiatku sezóny 2018/2019 hráčom Realu Madrid, priznal sa, že všetko mohlo byť inak. Osemnásťročný krídelník prezradil, že v tej dobe, keď bol hráčom domáceho Flamengo, obdržal ponuku od najväčšieho rivala Realu - FC Barcelony. Technicky skvelo vybavený útočník napriek záujmu „blaugranas“ ponuku odmietol.

MÓDNÍ POLICIE ŠÁRKY PEKOVÉ

Instagram SARKAPEKOVA

Co nosí fotbalisté mimo fotbalové trávníky? Daří se jim se stylově obléknout? Na to se podíváme s fotbalovou vlogerkou a influencerkou Šárkou Pekovou. Mimo fotbal se Šárka ráda věnuje módě, uvidíme, jak se jí budou líbit outfity ligových fotbalistů z českého a slovenského rybníčku. V tomto vydání si rozebereme baníkovce Milana Lalkoviče a hráče Korona Kielce Erika Pačindu.

ŠÁRKA V JABLONCI NA ZÁPASE:
JABLONEC - SLAVIA

IG: @lalkovicmilan10

MILAN LALKOVIČ

BANÍK OSTRAVA

Za mě fádňí outfit fotbalisty. Čili nic, co by mě překvapilo nebo donutilo se otočit. Hrozně se mi nelíbí ty tenisky s ponožkami. To je prostě špatně. Když už taková kombinace, tak buď bez vysokých ponožek, anebo jiný styl bot. Yeezy ideál. Ještě bych místo tepláků zvolila džíny nebo rozhodně stylovější tepláky. Tyhle na mě působí celkem lacině, protože se mi nelíbí vzor v kombinaci s potisky na pravé nohavici. V podstatě jediné, co bych Milanovi nechala, je kšiltovka, ta mu sluší, a mikina. Ta je sice basic, ale šedivou barvou člověk jen tak nic nezkazí.

5 / 10

ERIK PAČINDA

KORONA KIELCE

Tenhle outfit mě rozhodně baví. Nejen proto, že je barevně hezky sladěný a vyvážený. Erik očividně chápe, co znamená slovo STYL. Nikde na mě nekřičí logo drahé značky, a přesto je zde vidět kvalita. Líbí se mi ten minimalismus v kombinaci s velkou dávkou osobitosti. Navíc chodí Erik celkově upravený. Účes, vousy i brýle podtrhují celý outfit. Tleskám a jen tak dál!

10 / 10

IG: @erik.pacinda

Zdroj: bluehens.com

„VŠE TADY FUNGUJE NA VYSOKÉ ÚROVNI.“

Autor:
Petr Pešek

Každý z nás by chtěl zažít život v Americe, ale málo komu se to splní. Jedním z takových je Antonie Stárová, kterou jsme tento měsíc vyzpovídali. Zajímá vás, jaký je největší rozdíl života za „velkou kaluží“ oproti České republice? Nebo spíše, proč se ženskému americkému fotbalu tak daří? Vše se dočtete v tomto rozhovoru.

Jaký je život v USA oproti České republice? Musela jste si dlouho zvykat?

Celkový život tady není moc odlišný od toho v Česku. Budto jsem ve škole, anebo na fotbale. Mentalita lidí tady je trochu jiná, ale nic, na co bych si musela nějak dlouze zvykat. Největší rozdíl vnímám v systému tady. Škola spojená se sportem je podle mě ideální řešení a mně se moc líbí, jak to tady funguje na vysoké úrovni jak fotbalově, tak akademicky. Jediné, co těžko skousávám je, jak tady neskutečně plýtvají s jednorázovými plasty. Sama se snažím žít šetrný život k životnímu prostředí, a když pak vidím, kolik jsou ostatní schopní vyprodukovat zbytečného odpadu, není mi to zrovna po chuti. Ještě jeden rozdíl jsem pocítila hned, a to je dostupnost hromadné dopravy. Já jsem z Prahy a MHD bylo součástí mého každodenního života.

V USA je složité se někam dopravit bez auta, především kvůli velkým vzdálenostem mezi městy. Nemůžu soudit život v „opravdové“ Americe, tím mám na mysli pracující vrstvu, protože žiju v univerzitním kampusu a potkávám se převážně se studenty mého věku anebo profesory a trenéry. Ale můj pocit z Ameriky je ten, že lidé jsou tu více tolerantní a mnohem více lidí se odváží vystupovat na veřejnosti přesně takoví, jací jsou. Je příjemné být součástí takové společnosti.

Co Vás dostalo k fotbalu?

Od malička mě bavily různé sporty, především ty týmové. S fotbalem jsem začala na základní škole. Moji spolužáci si chodili kopat každý den po škole a mě to chytlo taky. Když jsem pak doma řekla, že bych chtěla

hrát fotbal, táta byl nadšený a přihlásil mě do FC Přední Kopanina. Od té doby máme s tatškou tuhle společnou vášeň. Moje rodina mě vždycky hodně podporovala a díky tomu jsem u sportu mohla zůstat a věnovat se mu naplno.

Máte nějakou věc, na kterou jste ve svém životě opravdu hrdá? Dokážete nám o ní něco povědět?

Musím říct, že to, na co jsem nejvíc hrdá, se netýká fotbalu. Jsem hrdá na svoji rodinu. Naši rodiče jsou úžasní lidé a já jsem hrdá, že zrovna já můžu být jejich dcera. Obě moje sestry jsou neskutečně kreativní a inteligentní slečny a já nepřestávám žasnout, co všechno dokážou, a jsem hrdá na to, jaké jsou osobnosti.

Kdybych měla zmínit, na co jsem hrdá sama u sebe, určitě by to byla odvaha udělat něco jinak a odejít hrát a studovat do zahraničí, do země, kde se mluví cizím jazykem, daleko od své rodiny. Začátky nebyly jednoduché a pořád ještě se učím, ale Amerika mi dala strašně moc po stránce osobního rozvoje a jsem šťastná za tohle rozhodnutí.

Co je vaším největším snem ve fotbalu?

Mým největším snem bylo vždy vyhrát Ligu mistrů. Jsem si samozřejmě vědoma, že k němu vede dlouhá a náročná cesta, ale to na něm nic nemění. Z obecnějšího pohledu bych se chtěla fotbalem živit. Abych si mohla dovolit mít byt a auto a přispívat plnohodnotným dílem do rodinného rozpočtu.

Víme, že ženský fotbal v USA je na jiné úrovni než ten náš, ale kdybyste měla vybrat jednu rozdílnou věc, která by našemu ženskému fotbalu pomohla dohnat ten americký, co by to bylo?

Myšlenka porovnávat a napodobovat fotbal v Americe je podle mě hodně složitá, protože my jako malá země ve středu Evropy máme úplně jiné možnosti a podmínky v porovnání s rozlehlou Amerikou. Z mého pohledu tu jsou asi dvě věci, které dělají ten rozdíl. První, asi nejčastěji diskutovaná a nepřiliš populární, je finanční stránka věci. Týká se to samozřejmě platů jednotlivých hráček, realizačních týmů, vedení klubů, rozhodčích atd., pokud vůbec nějaké platy mají. Já mám ale na mysli i jednotlivý

rozpočet klubů, možnost poskytnout hráčům pravidelnou regeneraci, fyzioterapeutickou a lékařskou péči, mentální koučink a mnoho dalšího. Tady v Americe je ten rozdíl patrný. Podmínky, které tu máme, jsou na vysoké úrovni a umožňují hráčům rozvíjet se ve všech směrech. A to univerzitní liga není samozřejmě ta nejvyšší úroveň ženského fotbalu v Americe, ale je to skvělý základ pro profesionální ligu a reprezentaci. Ještě jednou chci ale zmínit, že dle mého názoru tento systém je pro USA specifický a nemyslím si, že je stoprocentně vhodný pro Českou republiku.

S tím souvisí druhá věc, které jsem si všimla. Celková podpora sportu veřejností je úplně jiná než v Česku. Ano, my fandíme, když jsou mistrovství světa a olympiády. Američani však podporují sportovce na všech úrovních a během celého roku. Všichni sportovce obdivují. Na letišti nás zastavují neznámí lidé a zajímají se o naše výsledky a podobně.

Jaké to je reprezentovat vlastní zemi? Jste během zápasů reprezentace více nervózní?

Být hráčkou národního týmu je pro mě velká čest. Pokaždé když si obléknu dres s lvíčkem na srdci, cítím se hrdá, hrdá na

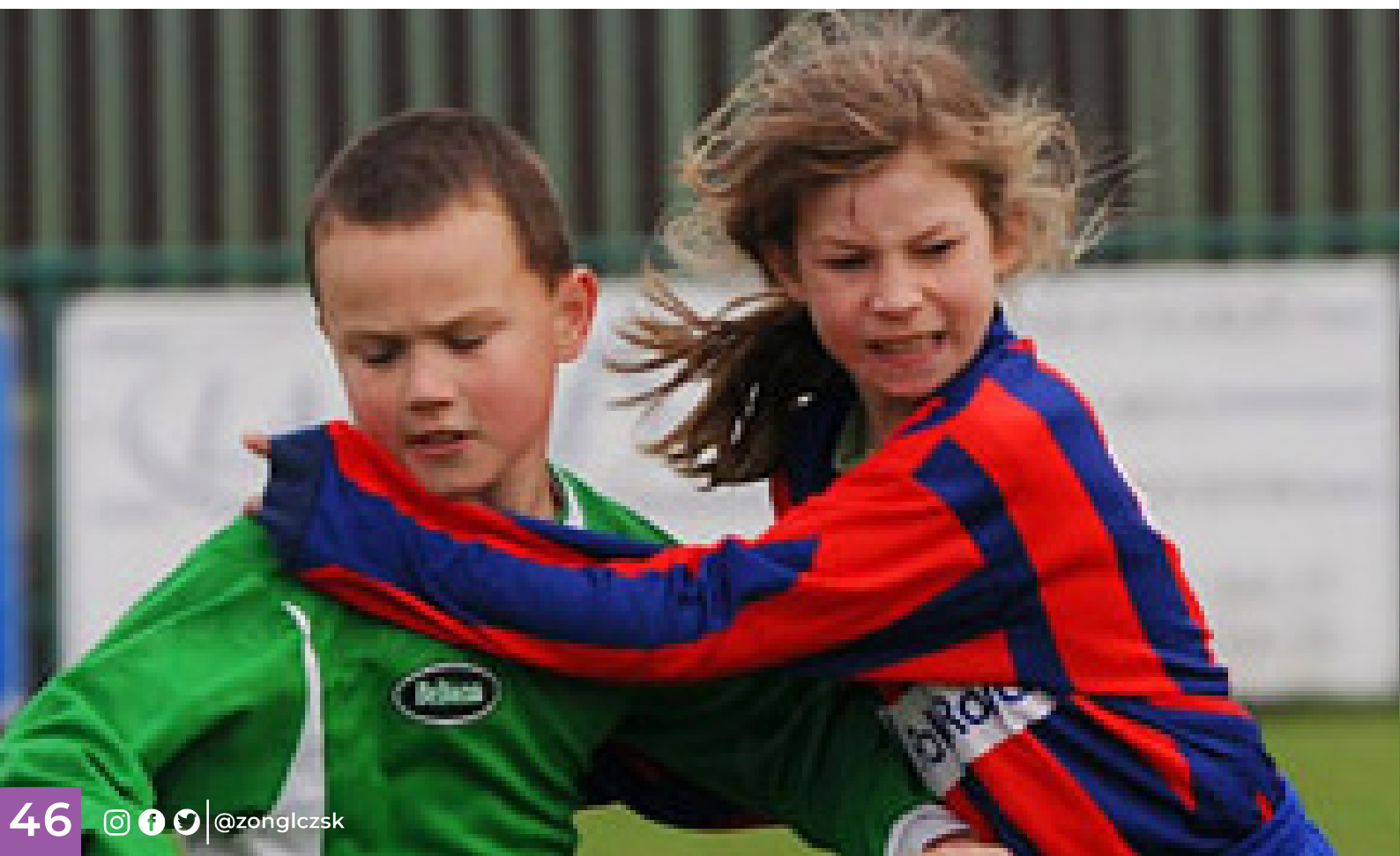
svou zemi. Před reprezentačními zápasy bývám o trošku víc nervózní než jindy, ale všechna nervozita zmizí s prvním písknutím do píšťalky.

Kdybyste měla říct jednoho světového fotbalistu, který je stylem fotbalu podobný tomu vašemu, kdo by to byl a proč tak soudíte?

Tak to je opravdu složitá otázka. Je těžké se porovnávat s tak výbornými sportovci. Když nad tím tak přemýšlím, možná by to mohl být Pavel Nedvěd. Pan Nedvěd vždy hrál pro tým a bojoval do posledních vteřin. Bylo by mi ctí, kdyby se moje hra podobala jeho.

A na závěr, máte nějaký vzkaz pro mladé hráčky, které se chtějí stát profesionální fotbalistkou?

Je těžké radit, když mně samotné se to zatím nepodařilo. Ale věřím, že všechna ta klíše, která slýcháme v médiích, opravdu vedou k úspěchu. Věřím, že odvaha se vyplácí, samozřejmě společně s tvrdou prací, pokorou a sebevědomím, a dláždí cestu k úspěchu. Pro mě osobně je nejdůležitější mít odvahu si své sny splnit.

cistyfotbal.cz

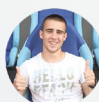
SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

A full-page photograph of a male beach soccer player, smiling broadly with his tongue sticking out. He is wearing a Portugal national team jersey, which is white with green horizontal stripes. The jersey features a Nike swoosh on the left chest, the Portuguese national crest on the right chest, and a patch on the right sleeve. The number 2 is visible on the front of the jersey. The background is a bright, sunny beach scene with sand and some foliage. The entire image has a light green tint.

BEACHSOCCER

”

**VŠE SE ZLOMÍ JAKMILE
BUDEME NA OLYMPIÁDĚ.**

Autor:
Martin Haniak

“

Zdroj: Archiv O.Moreiry

Čas na rozhovor pro náš magazín si udělal Ozu Moreira, který má v plážovém fotbale velké jméno. Rodák z Copacabany ovšem reprezentuje Japonsko. Proč odmítnul reprezentovat Brazílie a přijal pozvánku z Japonska? Co vše v Japonsku dělají pro růst tohoto sportu a co si Ozu myslí o našem plážovém fotbale? To vše v našem rozhovoru.

Při přečtení tvého jména se určitě řada lidí pozastaví, jelikož Moreira japonsky nezní. Kde je tvůj původ?

Já jsem z Brazílie. Z Rio de Janeira.

A co vás přimělo reprezentovat Japonsko? S vašimi kvalitami byste mohli reprezentovat Brazílii?

Japonská asociace mě v roce 2007 pozvala, abych reprezentoval Japonsko. Od samého začátku jsem si tu zemi a ty lidi zamiloval. Všichni mě skvěle přivítali, ikdyž jsem neuměl ani slovo japonsky. Mohl jsem reprezentovat i Brazílii, pozvání jsem také dostal, ale už jsem se rozhodl reprezentovat Japonsko. Chci jim vrátit veškerou laskavost.

Nedávno skončily World Beach Games v Kataru, kde jste s Japonskem nepostoupili ze skupiny. Skončili jste o dva body za silným Ruskem. Jak jste spokojený s vaším působením na turnaji?

Hráli jsme velmi dobře, ale bohužel nám nevyšel zápas proti Rusku. Myslím, že rosteme a dokážeme to na mistrovství světa

Momentálně, ale smutnit úplně nemusíte. Získali jste titul pro mistra japonské ligy. Jaké byly oslavy?

Letos jsme opět vyhráli titul. Existujeme tři roky a již máme tři tituly. Jsme nový, ale

velký projekt s velkou profesionalitou. Když vyhrájeme, tak tancujeme liniový tanec. To je asi jediná odlišnost.

Japonsko ve světovém žebříčku stoupá vzhůru. Jak vnímají tento sport obyvatelé Japonska?

Stále není tolik populární jako fotbal, ale snažíme se zde náš sport více propagovat. Pořádáme přátelské zápasy a zveme týmy jako Španělsko či Tahiti. Myslím, že pokud dosáhneme dobrého výsledku na mistrovství světa, tak je to nejlepší způsob, jak tento sport v Japonsku rozšířit.

Plážový fotbal je krásný sport, ale pořád ho zná málo lidí. Kdy myslíte, že se to zlomí a plážový fotbal bude plnit noviny, televize a vůbec o něj bude větší zájem?

Zlomí se to, až bude plážový fotbal na olympiádě.

Vaše jméno v plážovém fotbale má velký zvuk. Plánujete třeba po kariéře pomáhat nadále v rozvoji tohoto sportu? Třeba i na vyšších pozicích BSWW?

Já chci hrát ještě mnoho let, ale potom budu pokračovat v práci v plážovém fotbale. Chci pracovat v JFA (Japonská fotbalová asociace, pozn.red.), pomáhat rozvíjet náš sport v Japonsku a hledat nové talenty.

Samozřejmě chci udržovat dobré vztahy s BSWW (Beachsoccer Worldwide pozn.red.).

Za svoji kariéru jste toho zažil mnoho. Dokážete vypíchnout jediný zážitek, na který si vždy rád vzpomenete?

Vždy si vzpomenu na moje první mistrovství světa na Tahiti, protože

to byl můj sen hrát světový šampionát.

Jsmo český magazín, takže nás zajímá jaký máte názor na náš plážový fotbal?

Váš národák jsem viděl jednou v Maďarsku. Máte potenciál, ale musíte stále pracovat a rozvíjet se.

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk